

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2022. gada 12. janvārī
(OR. en)

5271/22

Starpiestāžu lieta:
2017/0113(COD)

TRANS 17
CODEC 35

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2022. gada 12. janvāris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2022) 14 final
Temats:	KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM, ko izstrādā atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 6. punktam, par Padomes nostāju par dokumenta "Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva, ar ko groza Direktīvu 2006/1/EK par bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu autopārvadājumiem" pieņemšanu

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2022) 14 *final*.

Pielikumā: COM(2022) 14 *final*

Briselē, 12.1.2022.
COM(2022) 14 final

2017/0113 (COD)

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM,
ko izstrādā atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 6. punktam,
par

Padomes nostāju par dokumenta “Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva, ar ko groza Direktīvu 2006/1/EK par bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu autopārvadājumiem” pieņemšanu

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM,**ko izstrādā atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 6. punktam,****par****Padomes nostāju par dokumenta “Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva, ar ko groza Direktīvu 2006/1/EK par bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu autopārvadājumiem” pieņemšanu**

1. Pamatinformācija

Datums, kad priekšlikums nosūtīts Eiropas Parlamentam un Padomei (dokuments COM(2017) 282 final – 2017/0113 COD):	2017. gada 6. jūnijs
Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums:	2017. gada 6. decembris
Eiropas Reģionu komitejas atzinuma datums:	2018. gada 1. februāris
Eiropas Parlamenta nostājas datums (pirmais lasījums):	2019. gada 15. janvāris
Grozītā priekšlikuma nosūtīšanas datums:	2019. gada 22. februāris
Padomes nostājas pieņemšanas datums:	2021. gada 20. decembris

2. Komisijas priekšlikuma mērķis

Nomātu (nevis uzņēmumam piederošu transportlīdzekļu) kravas transportlīdzekļu izmantošana var uzlabot resursu sadali (piemēram, nav nepieciešams ieguldīt kapitālu transportlīdzeklī, kas netiek pietiekami izmantots) un palielināt uzņēmumu elastību un ražīgumu. Priekšlikuma mērķis ir veicināt nomātu transportlīdzekļu izmantošanu, likvidējot (dažas) dalībvalstu iespējas ierobežot to izmantošanu saskaņā ar Direktīvu 2006/1/EK¹.

Pašlaik dalībvalstis drīkst ierobežot tādu nomātu transportlīdzekļu izmantošanu pašpārvadājumiem, kuru masa pārsniedz 6 tonnas, un tās savā attiecīgajā teritorijā drīkst ierobežot tādu transportlīdzekļu izmantošanu, kurus uzņēmums ir iznomājis ārpus valsts, kurā tas veic uzņēmējdarbību. Tā kā dažās dalībvalstīs šādu transportlīdzekļu izmantošana ir atļauta, bet citās ne, ES pastāv juridiska sadrumstalotība, kas rada juridisku nenoteiktību.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/1/EK (2006. gada 18. janvāris) par bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu autopārvadājumiem (OV L 33, 4.2.2006., 82. lpp.).

Viens no priekšlikuma mērķiem bija nodrošināt juridisko noteiktību nomātu transportlīdzekļu izmantošanai Eiropas Savienībā. Vēl viens mērķis bija atļaut izmantot citā dalībvalstī nomātus (un reģistrētus) transportlīdzekļus, lai apmierinātu īstermiņa, sezonālu vai pagaidu pieprasījumu vai aizstātu defektīvus vai bojātus transportlīdzekļus.

3. Komentāri par Padomes nostāju

3.1. Minimālais nomas termiņš

Visstrīdīgākais abiem likumdevējiem šķita jautājums, uz kādu minimālo laiku dalībvalstīm ir jāļauj uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību saskaņā ar tajās spēkā esošajiem tiesību aktiem, izmantot nomātus transportlīdzekļus ar ārvalstu numura zīmi. Padomes nostājas pamatā ir divējāds risinājums, kurā minimālais nomas periods sasaistīts ar nacionālajiem noteikumiem par nomātu transportlīdzekļu reģistrāciju. Dalībvalstis varētu vai nu atļaut ārvalstīs reģistrētus transportlīdzekļus nomāt tikai 30 dienas pēc kārtas (dalībvalstīs, kurās reģistrācija jāveic pēc 30 dienām vai pēc īsāka laika), vai atļaut šādus transportlīdzekļus izmantot 2 mēnešus (dalībvalstīs, kurās reģistrācijas noteikumi ir labvēlīgāki). Ja dalībvalsts to vēlas, būtu iespējama arī pilnīga liberalizācija (ārvalstu transportlīdzekļiem, ko izmanto konkrētās dalībvalsts uzņēmumi, nepiemēro nekādas reģistrācijas prasības). Padome ir arī pieņēmusi noteikumus, ar kuriem kravas pārvadājumu uzņēmumiem ir noteikts pienākums nomātus transportlīdzekļus, arī tos, kas nomāti dalībvalstī, kura nav uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts, reģistrēt autotransporta uzņēmumu elektroniskajos valsts reģistros.

Komisija šim kompromisa risinājumam var piekrist, jo tas atspoguļo Komisijas priekšlikuma mērķi nomātu transportlīdzekļu tirgū nodrošināt lielāku elastību, nekā paredzēts spēkā esošajā direktīvā. Tagad dalībvalstis ierobežojumus var noteikt tikai saviem uzņēmumiem, savukārt spēkā esošā direktīva ļauj noteikt ierobežojumus attiecībā uz transportlīdzekļu nomu ārvalstu uzņēmumiem. Saskaņā ar spēkā esošo direktīvu dalībvalstis var pieprasīt, lai nomātie transportlīdzekļi ar ārvalstu numura zīmi tiktu nekavējoties reģistrēti iekšzemē. Padomes nostāja paredz, ka turpmāk visām dalībvalstīm būs jāpiešķir minimālais izmantošanas periods (30 dienas), kura laikā tās nevar pieprasīt, lai šādi transportlīdzekļi tiktu reģistrēti iekšzemē (kas uzņēmumiem ir dārgi un apgrūtināši). Komisija var akceptēt arī noteikumus par kravas pārvadājumu uzņēmumu pienākumu nomātus transportlīdzekļus reģistrēt elektroniskajos valsts reģistros, jo tie ļauj valsts iestādēm labāk kontrolēt šādus transportlīdzekļus.

Tā kā atjauninātā direktīva, visticamāk, palielinās nomātu transportlīdzekļu izmantošanu, un šādi transportlīdzekļi bieži vien ir jaunāki un videi draudzīgāki, šis risinājums arī sekmēs ES klimata mērķu sasniegšanu.

3.2. Nomas iespējas ierobežošana līdz 25 % no uzņēmuma rīcībā esošiem transportlīdzekļiem

Attiecībā uz minimālo sliekšni, kas piemērojams uzņēmuma autoparkam un zem kā dalībvalsts, kurā uzņēmums veic uzņēmējdarbību, nevar ierobežot citā dalībvalstī nomātu un reģistrētu transportlīdzekļu izmantošanu, Padomes teksts formulēts šādi:

*“[...] 25 % no kravas transportlīdzekļu parka, kas, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1071/2009 5. panta 1. punkta g) apakšpunktu, ir **uzņēmuma rīcībā** vai nu 31. decembrī gadā pirms*

nomātā transportlīdzekļa izmantošanas vai arī dienā, kad uzņēmums sāk izmantot nomāto transportlīdzekli, kā noteikusi dalībvalsts.”

Tomēr Padome nevēlējās iekļaut transportlīdzekļus, kas ir uzņēmuma rīcībā un kas ir iznomāti (un reģistrēti) ārvalstīs. Tādējādi, piemēram, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kas pilnībā izmanto šo ierobežojumu, un ja tā rīcībā ir 120 transportlīdzekļi, no kuriem 20 ir reģistrēti citā dalībvalstī, tad tā vietā, lai nomātu vēl 10 šādus transportlīdzekļus ($25\% \text{ no } 120 = 30$), tas citā dalībvalstī drīkst nomāt tikai 5 papildu transportlīdzekļus, proti, šādu transportlīdzekļu kopskaits nedrīkst pārsniegt 25 ($25\% \text{ no } 120 - 20 = 25$).

Komisija Padomes nostāju var akceptēt. Jēdziens “[uzņēmuma] rīcībā” ir vispāratzīts (sk. Regulas (EK) Nr. 1072/2009 1. panta 5. punkta d) apakšpunkta iii) punktu un 4. panta 3. punktu²), un to nevar pārprast tādā veidā, kā var pārprast jēdzienu “uzņēmumam piederoši transportlīdzekļi”. Daudzi kravas automobiļi ir ņemti līzīngā; līzīnga ņēmējam ir ekonomiskās īpašumtiesības, tomēr līzīnga devējs saglabā juridiskās īpašumtiesības, tāpēc nav skaidrs, kā būtu jāsaprot “īpašumtiesības”. “Uzņēmuma rīcībā esošie transportlīdzekļi”, protams, ir plašāks jēdziens nekā “uzņēmumam piederoši transportlīdzekļi”, jo tas ietver arī visus transportlīdzekļus, kas tiek turēti saskaņā ar izpirkumnomas, nomas vai līzīnga līgumu, nevis tikai transportlīdzekļus, kas pilnībā pieder uzņēmumam. Tāpēc šis jēdziens pieļauj lielāku skaitu nomātu transportlīdzekļu un palielina elastību kravas pārvadājumu uzņēmumiem, kas ir vēl viens arguments, lai to atbalstītu.

3.3. Pašpārvadājumu pakalpojumi

Padomes nostāja ļauj dalībvalstīm ierobežot nomātu transportlīdzekļu izmantošanu pašpārvadājumiem tikai attiecībā uz citā dalībvalstī reģistrētiem transportlīdzekļiem neatkarīgi no transportlīdzekļa masas.

Komisija šo risinājumu var akceptēt, jo tas izslēdz ierobežojumu noteikšanu vietējiem uzņēmumiem, kas pašpārvadājumus veic ar iekšzemē nomātiem transportlīdzekļiem. Spēkā esošā direktīva paredz iespēju noteikt šādus ierobežojumus. Šā ļoti ierobežojošā noteikuma svīturošana bija viens no galvenajiem punktiem Komisijas priekšlikumā, jo tirgū pēc tā nav vajadzības. Komisija var akceptēt Padomes risinājumu, kas ierobežojumus atļauj noteikt tikai attiecībā uz pašpārvadājumiem, ko veic ar ārvalstīs reģistrētiem transportlīdzekļiem. Šo ierobežojumu var pamatot ar to, ka dalībvalstis šādus transportlīdzekļus nevar kontrolēt, jo tie nav reģistrēti kravu autopārvadājumu uzņēmumu valsts reģistros (kuros reģistrēti tikai profesionāli kravu pārvadājumu uzņēmumi, nevis pašpārvadājumu veicēji). Iekšzemes pašpārvadājumu transportlīdzekļiem šāda kontrole ir iespējama, jo tie jāreģistrē saskaņā ar nacionālajiem reģistrācijas noteikumiem, kas piemērojami visiem transportlīdzekļiem.

4. SECINĀJUMS

Komisija Padomes nostāju var akceptēt. Tā atspoguļo Komisijas priekšlikuma mērķus un ievērojami palielinās elastību uzņēmumiem izmantot nomātus transportlīdzekļus, kas

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (OV L 300, 14.11.2009.).

reģistrēti citās dalībvalstīs, vai izmantot šādus transportlīdzekļus pašpārvadājumiem. Tādējādi tas ir nozīmīgs solis Mobilitātes paketes I īstenošanā. Tā kā atjauninātā direktīva, visticamāk, palielinās nomātu transportlīdzekļu izmantošanu, un šādi transportlīdzekļi bieži vien ir jaunāki un videi draudzīgāki, šis risinājums arī sekmēs Eiropas zaļā kursa mērķu sasniegšanu.